

Forfatter: Ewald, Johannes

Titel: Udrag fra Johannes Ewalds samlede skrifter

Citation: Ewald, Johannes: "Johannes Ewalds samlede skrifter", i Ewald, Johannes: *Johannes Ewalds samlede skrifter*, Gyldendal, (1969), s. 348. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-ewald06val-shoot-idm140353510761936/facsimile.pdf> (tilgået 02. maj 2024)

Anvendt udgave: Johannes Ewalds samlede skrifter

lertid er jeg syg, min Broder, meget syg — Snart, snart maaskee kommer jeg og besøger dig, ikke som du tænker igjennem Døren, heller ikke igjennem Vinduet, men igjennem Nøgle-Hullet min Broder — Saa kommer jeg i min lange LuftKappe — bleg og zittrende strækker jeg mine Arme ud over din Seng — og sukker — Saa begynder du at regne alle de faae Bønner op, som du kan udenad — Men det hjælper dig ikke; thi jeg veed vist at min Aand ikke lader sig mane med Prosa, og desuden veed jeg ligesaavist at jeg bliver en god Aand, hvorfor skulde jeg da flye for Bønner? — Men skulde du lade dig det falde ind, at begynde paa: Morgen-Røden er alt oppe, eller saadant et andet af vore berømte Poëters Vers; o da flyer jeg og forsvinder som et StjerneSkud —

Jeg finder Lindring i at skrive Sladder — Og om jeg ikke skrev det til dig, saa skrev jeg det maaskee til Verden — Saa er det da bedre, at du lider, end den —

Jeg vilde gjerne være munter — Og dog veed jeg ikke —

Kjærling! — feige Kjærling! — hvad er der da? Hvorfor — — Ha der er noget som stikker mig i Halsen min Broder — et Been tænker jeg, en Flæske Skank — Undertiden løbe Øynene over paa mig — Man skulde snart tænke, at jeg græd — Var det ikke kjærlingagtig? — Om nu saa skulde være, vi ere alle dødelige, tænker du da, at din Johannes er bange for at døe? — Paa min Ære; jeg har sect den afpillede Tyran, saa tit under Øynene uden at zittre — Kun en eneste Gang har han gjort mig bange, og da havde jeg en ond Samvittighed — Nu veed jeg vist, at jeg i saa Fald, vender tilbage til den som har skabt mig og gjenløst mig, og som elsker mig, uagtet han lader sin Haand være svær over mig — Hvorfor skulde jeg da frygte? — Maatte jeg ikke være den feigeste Træl, naar jeg frygtede for at miste et Aandedræt, som jeg saa dyrt maae